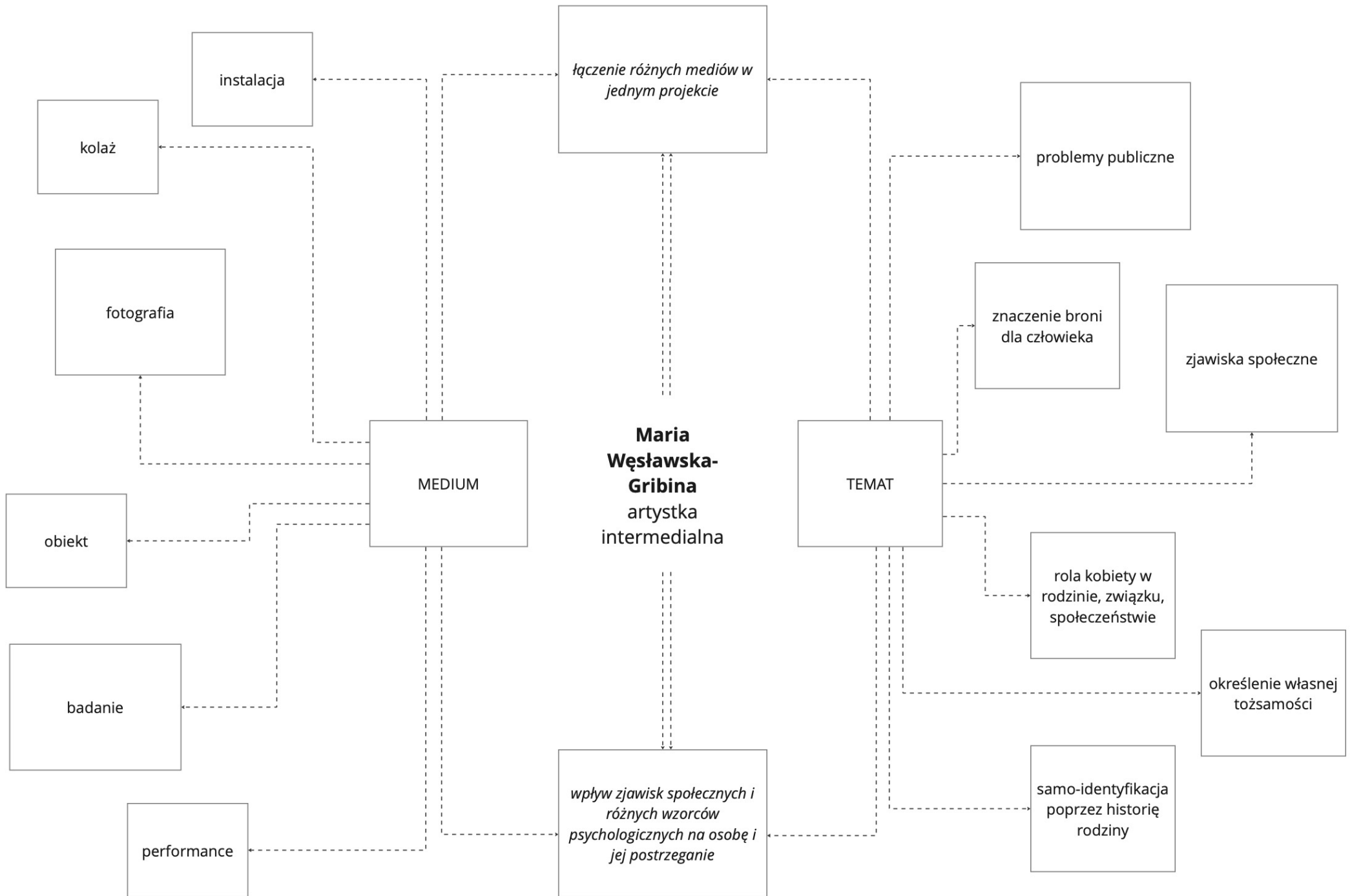

Maria Węstawska-Gribina

Portfolio 2024

Bio:

Urodziłam się w 1980 roku w Moskwie w rodzinie artystycznej. Od 2006 roku pracowałam pod pseudonimem Maria Ionova-Gribina, który w 2021 roku zmieniłam w hołdzie dla swoich polskich korzeni. Jestem absolwentką Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Obecnie mieszkam i pracuję w Poznaniu.

Statement:

Jestem artystką intermedialną. Wypowiadam się poprzez instalację, obiekt, kolaż, a przede wszystkim fotografię. Czerpię z doświadczenia fotografii dokumentalnej nierzadko zacierając granicę między dokumentem a sztuką współczesną. Podoba mi się łączenie wielu mediów w jednym projekcie i ich interakcja. To co z niej wynika, jest dla mnie ważne i interesujące. W mojej pracy przede wszystkim wychodzę od siebie, z mojego backgroundu i doświadczenia. Nie interesuje mnie rozróżnianie wvczy coś jest tematem osobistym, czy problemem publicznym. Zajmuje mnie wpływ zjawisk społecznych i różnych wzorców psychologicznych na osobę i jej postrzeganie. Pracuję szczególnie z tematami samoidentyfikacji, rodziny i poczucia siebie poprzez rodzinę, roli mężczyzny i kobiety w małżeństwie, związkach czy społeczeństwie. Często posługuję się portretem i autoportretem. Interesuje mnie także stosunek ludzi do broni.

Wybrane wystawy indywidualne:

2024

- Azyl, Rodriguez Foundation, Poznań, Polska
- Inkubator, galeria Szczur, Poznań, Polska

2016

- Czy to tylko gra?, Biennale Fotografii, MMOMA, Moskwa, Rosja

2015

- Guys, MMOMA, Moskwa, Rosja
- Ojcowie, Biennale “Fashion and Style in Photography”, MMOMA, Moskwa, Rosja
- Prawie jak inne dziewczyny, Biennale “Fashion and Style in Photography”, MMOMA, Moskwa, Rosja

2013

- Prawie jak inne dziewczyny, Festiwal Fotoparad, Uglicz, Rosja
- Natura Morta, projekt “Russian artists in MagleHEME” MagleHEME, Szwecja

2012

- Natura morta, Festiwal “Femme Feast”, Artpley, Moskwa, Rosja

2011

- Loneliness, Muzeum Konenkowa, Moskwa, Rosja

2009

- Frailty, Biblioteka literatury zagranicznej Rudomino, Moskwa, Rosja

2008

- MagleHEME — a place on earth, Aoseum, Åhus, Szwecja
- Start, program “Debut”, MMOMA, Moskwa, Rosja

Wybrane wystawy zbiorowe:

2023

- Witaj w moich skromnych progach, Przystanek Pireus, Poznań, Polska

2022

- Specjalne wyróżnienia Sekcji ShowOFF, Miesiąc Fotografii, Kraków, Polska

2021

- Konstruktor Fathers, Zerno Photogallery, Sankt Petersburg, Rosja
- Natura Morta, Mink Festival, online

2020

- Muzeum samoizolacji, Muzeum Moskwy, Moskwa, Rosja

2019

- Family values, Muzeum Moskwy, Moskwa, Rosja
- The Coming World: Ecology as the New Politics 2030–2100, projekt Human Hotel by Wooloo collective, Muzeum Garage, Moskwa, Rosja

2018

- My pretty. Hair, MMOMA, Moskwa, Rosja

2017

- Rodchenko School. New Generation of Russian Art. Photography and multimedia, Krinzinger Gallery, Wiedeń, Austria
- They, wystawa laureatów konkursu “Direct View”, Centrum Kultury, Lublin, Polska

2016

- 3 to 3. Color, Gallery A3, Moskwa, Rosja

2015

- Sub observationem, MMOMA, Moskwa, Rosja
- Origin of Species, MMOMA, Moskwa, Rosja

2013

- Siberia in the Eyes of Russian Photographers, Katzen Arts Center, Waszyngton, USA
- Russian artists in 11 MagleHEME, MagleHEME, Szwecja
- Portrait naw!, Narodowe Muzeum Historii, Hillerød, Dania

2012

- Rejected Reality, III Moskiewskie Międzynarodowe Biennale Młodej Sztuki, Artplay, Moskwa, Rosja
- Entourage, Student ArtProm, Artplay, Moskwa, Rosja
- Fotoboloto, Lumiere Brothers Center for Photography, Moskwa, Rosja

2011

- MagleHEME — the Place on the earth, MMOMA, Moskwa, Rosja

2010

- Zones of Estrangement, Gallery Land of Tomorrow, Lexington, USA
- Swedish family, Muzeum Sztuki w Uppsali, Szwecja
- Projection of reality, Red October, Moskwa, Rosja
- I Biennale Sztuki Nowoczesnej Południa Rosji, projekt "Swedish family", Rostów nad Donem, Rosja

2009

- My love, my friends, MMOMA, Moskwa, Rosja
- III Moskiewskie Biennale Sztuki Współczesnej, MMOMA, Moskwa, Rosja

Edukacja:

- Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
- Liceum Artystyczne im. Karla Faberge (Moskwa)
- Akademia Edukacji Natalii Niestierowej (Moskwa)
- Akademia Fotografii, kurs zawodowy (Moskwa)
- Szkoła Sztuki Współczesnej «FREE WORKSHOPS» w Moskiewskim Muzeum Sztuki Nowoczesnej MMOMA
- Roczny program edukacyjny Fundacji Objective Reality (Mentorzy kursu: Bjarke Myrthu i Lucian Perkins)
- Warsztaty: Rena Effendi, Georgy Pinkhasov, Platon, Martin Parr

Doświadczenie :

- Wykładałam w Szkole Sztuki Współczesnej «FREE WORKSHOPS» w Moskiewskim Muzeum Sztuki Nowoczesnej MMOMA
- Prowadziłam kurs «Fotografia dla początkujących» w Akademii Fotografii (Moskwa)
- Prowadziłam własną pracownię w Szkole Fotografii Współczesnej w Moskwie
- Jestem autorką programów edukacyjnych

Kolekcje:

- MAMM (Multimedialne Muzeum Sztuki), Moskwa
- Muzeum Moskwy
- Zbiory prywatne

Wybrane publikacje:

The Times - 11/09/2012
Courrier International - #1103-1104, 22/12/2011-04/01/12
The Gurdian - 09/06/2015
Süddeutsche Zeitung Magazin - 13/08/2014
Marie Claire Korea - 2015
Focus Magazine - #44, 2012
Bird in Flight - 06/03/2015, 12/08/2015, 04/07/2016, 19/04/2019
BBC Russian News 17/04/2020
Internazionale - #936, 17/02/2012
Die Zeit - #46, 08/11/2012, #14 27/03/2013
Gazeta Wyborcza - 03-04/03/2012
Novaya Polsha - 2021
Meduza - 2014, 2015, 2020, 2022, 2024
Business Punk - 2013
Pecado - #13, 2014
Ignat - 02/07/2014
Rolling Stone Russia - 05/2013
Forbes Russia - #12 2012, #2 2016
Russian Reporter - #35 2011, 09/2012, 02/2013, #38 2013, #3 2016
Thames& Hudson - Frozen Dreams, November 21, 2011

Azyl

obiekt | 2 zdjęcia | 2024

„Azyl” jest metafora schronienia dla ludzkości, schronienia przed przemocą i wojną.

W projekcie „Azyl” jednym z kluczowych tematów mojego zainteresowania jest kwestia prawnej sytuacji kobiety w odniesieniu do społeczeństwa i państwa, zwłaszcza w kontekście współczesnym, gdy nasilają się napięcia polityczne i militarne. Szczególnie interesuje mnie wkład kobiet w proces zapobiegania, rozwiązywania i zatrzymywania konfliktów, wykorzystanie feministycznych metod aktywizmu w tym obszarze oraz strategii artystyczne do dyskusji na ten temat.

Do wspólnej pracy zapraszałam kobiety z różnych narodów słowiańskich, w tym Polki, Ukrainki, Białorusinki, Rosjanki, a także wszystkich chetnych, bez względu na narodowość, pochodzenie, wiek i płeć; uczestniczki tworzyły sieć przypominającą strukturę maskującą siatkę wojenną. Do wyrobu sieci celowo wybrałam kolory i odcienie zbliżone do koloru skóry. Wybór „koloru ciała” wyjaśniam tak – kolor skóry symbolizuje nagoc, a więc i bezbronność, intymność*. Kobiety zajmujące się wspólnym pleceniem sieci nieuchronnie przypominają dawne rekordzielniczki, które często wspólnie haftowały, robiły na drutach, szyły, co niejednokrotnie odzwierciedlone jest w mitach i baśniach. Mitologia ma znaczenie społeczno-kulturowe; mity pomagają zachować i przekazać tradycje, historie oraz dziedzictwo kulturowe, jednocząc ludzi wokół wspólnych wartości i wzmacniając więzi społeczne. Można powiedzieć, że mity, podobnie jak miejsce i społeczeństwo, są również naszym kontekstem. Postrzegam wspólne dziedzictwo słowiańskie jako istotny czynnik przyczyniający się do kształtowania dyskursu w zrozumiałym i bliskim języku, co może sprzyjać zjednoczeniu. Pracuję z tematyką słowiańską, ponieważ jest to dla mnie bliskie jako przed-

stawicielki słowiańskiej kultury. Ponadto, słowiańskie kraje, znajdujące się w pobliżu strefy konfliktu, jakim jest wojna w Ukrainie, zostają wciągnięte w te sytuacje. Przykłady takiej sytuacji można uogólnić i zastosować do analogicznych sytuacji na świecie, związanych z działaniami wojennymi – np. Palestyna/Izrael, Armenia/Azerbejdżan itd., a także w kontekście innych wspólnot kulturowych i społecznych. Co więcej, w mitologiach różnych narodów można zidentyfikować podobieństwa, które uzupełniają i wzbogacają moje badania. Spójność społeczna oraz nic porozumienia, która powstaje w procesie zbiorowej pracy twórczej ma na celu prowadzenie trudnej dyskusji na temat aktualnej sytuacji polityczno-wojennej oraz naszych ról w niej.

Projekt „Azyl” jest krokiem w kierunku rozwiązania sytuacji z wykorzystaniem koncepcji feministycznej. W swoim projekcie łączę pomysły Laury J. Shepherd na temat potrzeby „słuchania kobiet” i doświadczenia artystów-aktywistów pracujących i tworzących w obrębie kierunku sztuki – krafftivismu, którzy podkreślają znaczenie współpracy.

Zapobieganie przemocą jest trudnym zadaniem, a powstrzymanie wojny jest jeszcze trudniejsze. Rysując paralele między mitologią słowiańską, rekordzielą, rolą kobiety i aktywizmem, chcę zwrócić uwagę na znaczenie kobiecego głosu w rozwiązywaniu i zapobieganiu konfliktom zbrojnym. Obiekt stworzony wspólnie jest świadkiem dialogu i interakcji społecznych między kobietami, oddaje im głos i staje się metaforycznym symbolem sanktuarium, gdzie każdy ma zagwarantowane bezpieczeństwo i schronienie.

*Jak wiadomo, spektrum barw skóry jest ogromne, od bladobiałych po ciemnobrowe, jednak użycie pojęcia „cielistego odcienia” i tkanin o ograniczonej gamie barw nie może być nazwane w moim projekcie nietolerancyjnym, ponieważ pracuję w określonym kontekście „słowiańskim” i wybieram te kolory jako bliższe i bardziej zrozumiałe.

Dokumentacja wystawy, Rodriguez Foundation
Obiekt: 200 x 350 cm, tkanina

Dokumentacja wystawy, Rodriguez Foundation

70 x 110, druk cyfrowy

Inkubator

obiekt | wideo | jajka/pisklęta | 2024

Mój projekt poświęcony jest takim tematom jak: żywe i sztuczne, cud życia, mechanizmy narodzin i reprodukcji oraz nasze interakcje ze światem cyfrowym. Projekt porusza również temat walki o byt, o miejsce na tym świecie.

W dzisiejszym kontekście niemożliwe jest nie zauważyć szybkiego tempa rozwoju sztucznej inteligencji i jej obecności praktycznie we wszystkich sferach życia. Duże korporacje, takie jak Google, Apple i Facebook, wcześniej dążyły do zwiększenia fizycznej i cyfrowej przestrzeni, aby rozszerzyć swoją działalność. Wraz z rozwojem sztucznej inteligencji ich ambicje tylko rosną. Ogromne serwery nadal się rozwijają, pochłaniając przestrzeń fizyczną, energię i dane, w tym również nasze własne. Jedną z głównych obaw człowieka jest utrata kontroli nad sztuczną inteligencją. Postanowiłam porównać serwerownie i serwery do kurzych farm i inkubatorów. Porównanie wydaje się nie tylko wizualnie podobne, ale także ma ciekawą analogię. Kury, których populacja przewyższa ludzką trzykrotnie, należą do najczęstszych

ptaków na świecie. Z punktu widzenia ewolucji, skutecznie przystosowały się do życia na Ziemi, będąc jednocześnie utrzymywanymi w niewoli. Warto zauważyć, że najnowsze badania wskazują, że to kości kurczaka będą wiodącą skamieliną dla antropocenu.

W inkubatorze rozwija się i rodzą się prawdziwe pisklę, jednak inkubator jedynie wspomaga ten proces, nie tworząc życia, a jedynie pomagając mu się ujawnić. Sztuczna inteligencja samodzielnie kształtuje pisklę od podstaw, wydobywając materię z chaosu i stopniowo tworząc życie z «atomów» cyfrowych. Jednakże to nie jest prawdziwe życie, a raczej imitacja.

Czy można porównać inkubator do zastępczej matki, a sztuczną inteligencję do matki-natury? W obu przypadkach pisklę nie pojawiłoby się bez interwencji człowieka. Jaką rolę odgrywamy? Twórcy? Zapładniający? Być może również reprezentujemy coś w rodzaju sztucznej inteligencji?

Czy może sztuczną inteligencją jesteśmy właśnie my?

Dokumentacja wystawy, galeria Szczur
Jaja w inkubatorze, z których wykluwają się pisklęta

Dokumentacja wystawy, galeria Szczur

Dokumentacja wystawy, galeria Szczur

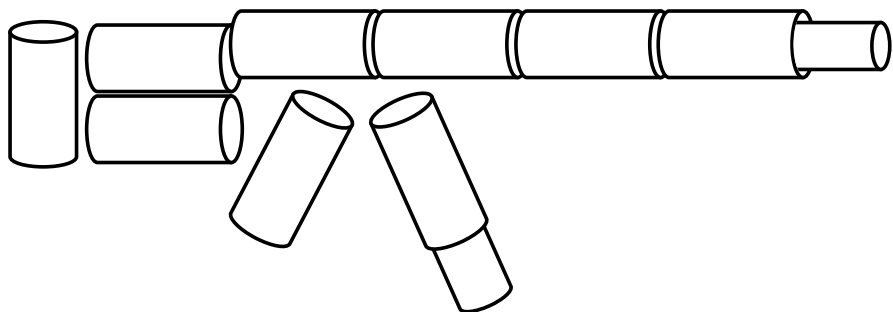

Zrzut ekranu z wideo,
link do obejrzenia https://youtu.be/K-cnruP5f1s?si=dW_qOVwt_Dtxxr3P

KALASHNIKOV GEVÄR

RU

Kałasznikow IKEA

obiekt | instrukcja obsługi produktu | ogłoszenie na portalu sprzedażowym | 2023

We wrześniu 2022 roku odbyła się ostateczna wyprzedaż w IKEA, po której sklep całkowicie opuścił Rosję. Przez 22 lata działalności IKEA Rosjanie docenili i pokochali jakość, funkcjonalność i design towarów. Doskonale rozumiem smutek zwykłych ludzi z powodu zamknięcia sieci sklepów w kraju, (rozumiem nawet tłumy ludzi w ostatnim dniu wyprzedaży). Ale trudno było mi zrozumieć i zaakceptować szum w mediach tradycyjnych i w mediach społecznościowych.

«Dziewczyny, podzielcie się tym, co najlepiej kupić w IKEA na wyprzedaży, czego nie ma w innych sklepach, jutro jedziemy tam na otwarcie» - wszystkie rosyjskie sieci społecznościowe i czaty były pełne takich pytań.

Poziom ilości wiadomości o zamknięciu IKEA i końcowej sprzedaży prawie przekroczył poziom ilości wiadomości o wojnie w Ukrainie. W programach informacyjnych i mediach społecznościowych widzieliśmy prawdziwe zderzenie kapitalistycznego modelu społeczeństwa z działaniami wojennymi.

Mój projekt był reakcją na to zjawisko. Dla mnie sytuacja wydała się absurdalna i dlatego mój projekt jest również absolutnie absurdalny. Uważam, że opuszczenie kraju przez sklep nie może być ważniejsze niż inwazja wojskowa na obcy kraj.

Co może być mniej istotne niż rolka po papierze toaletowym? Taka rolka jest bezużyteczna, śmieszna i kojarzona z toaletą. W najlepszym wypadku używana jest przez dzieci na zajęciach plastycznych i do tworzenia rękodzieła. Właśnie ten materiał i jego konotacje najlepiej pasowały do stworzonego przeze mnie obiektu.

Projekt składa się z trzech równie ważnych części: obiekt, instrukcja i ogłoszenie na Avito. (Avito to strona internetowa podobna do OLX czy eBay, gdzie ludzie kupują i sprzedają wszystko. To Avito stało się głównym miejscem drugiego obiegu sprzedaży towarów IKEA po zamknięciu sklepu w Rosji. Ludzie specjalnie kupowali towary na wyprzedaży, żeby później dobrze na tym zarobić. Obecnie pod hasłem «IKEA» na Avito można znaleźć około półtora miliona ogłoszeń (na olx i ebay do 50-100 tysięcy). Dlatego postanowiłam umieścić ogłoszenie właśnie tam i uczynić to częścią projektu, dając ludziom możliwość zastanowienia się, a może nawet ponownego przemyślenia swojego stosunku do wojny.

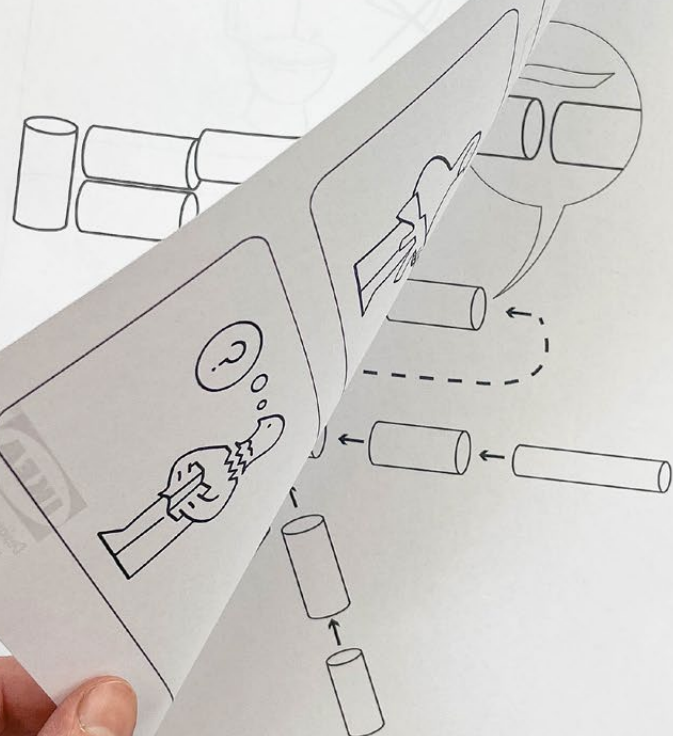
Równie ważną częścią projektu jest instrukcja. Od niej zaczęta się praca. Zainspirowałam się, kiedy przeglądałam książkę dla dzieci z pomysłami na robótki ręczne. Postanowiłam stworzyć coś podobnego dla dorosłych. Sama idea książki z robótkami ręcznymi dla dorosłych wydawać się może dość dziwna i to mi się spodobało. Następnie pomysł na książkę zamienił się w absurdalną instrukcję i absurdalny przedmiot.

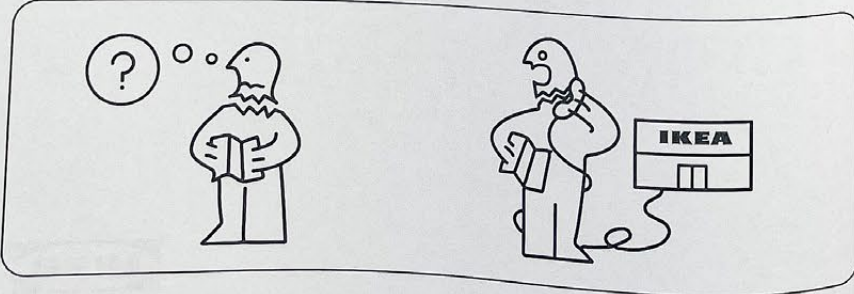
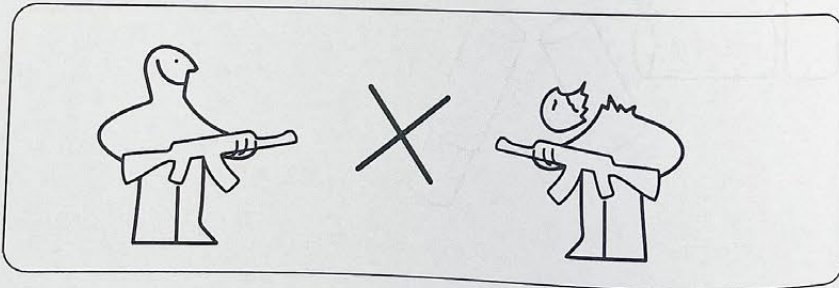
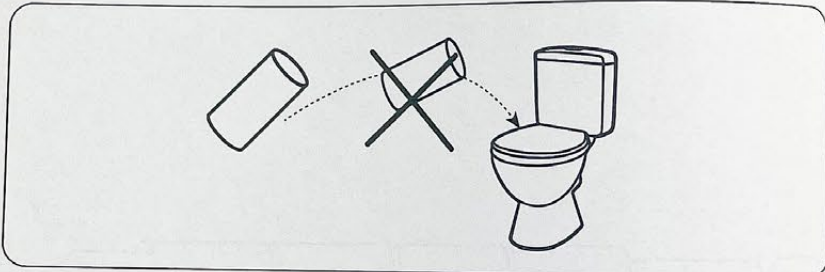
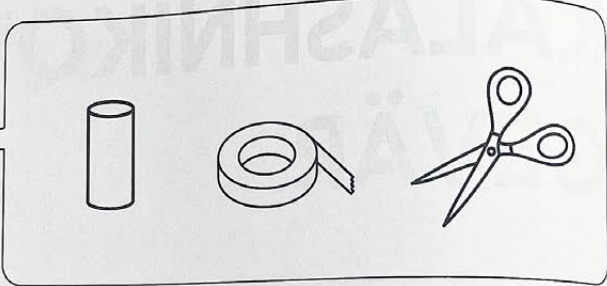

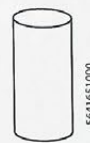
obiekt: papier, plastik, 28 x 28 cm

KALASHNIKOV GEVÄR

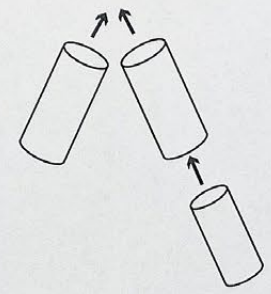
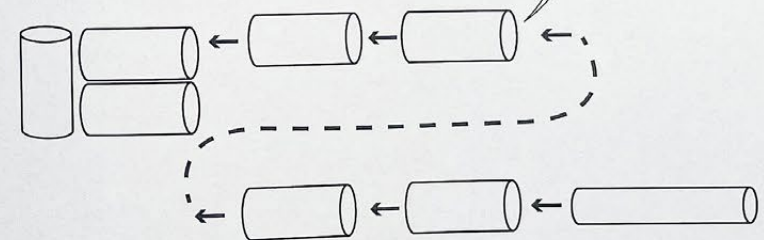
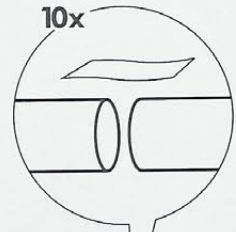
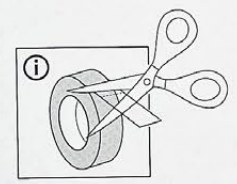
8x

1x

1x

avito.ru

Для бизнеса Карьера в Авито Помощь Каталоги Польза Вход и регистрация Разместить объявление

Avito Все категории Поиск по объявлениям Найти Во всех регионах, радиус

Главная > Для дома и дачи > Мебель и интерьер > Другое

Автомат Калашникова Икея

550 ₽

Добавить в избранное Добавить заметку

Без звонков
Пользователь предпочитает сообщения

Написать сообщение

Пользователь
5,0 ★★★★★ 1 отзыв
Частное лицо
Документы проверены Эковклад: -30 кг CO₂

Подписаться на продавца

Спросите у продавца

Здравствуйте!

Ещё продаёте? Торг уместен?

Отправите Авито Доставкой?

Когда можно посмотреть?

Tłumaczenie tekstu ogłoszenia na Avito: Oryginalny Kalasznikow Gevär (IKEA), jest nowy, opakowanie nienaruszone. Nowoczesny, lakoniczny design, wysokiej jakości papier. Mieliśmy takie dwa - żadnych skarg, jesteśmy mega zadowoleni. Sprzedajemy z powodu przeprowadzki.

Mój album rodzinny

2 obiekty | kolaże cyfrowe drukowane analogowo | zdjęcie znalezione | 2022-2023

Projekt jest poświęcony przede wszystkim zagadnieniu samoidentyfikacji, mojej osobistej i rodzinnej historii oraz pamięci. Porusza kwestię fizycznego istnienia fotografii jako materialnego źródła informacji, a także mówi o możliwości (lub niemożności) uzyskania tych informacji prawidłowej ich interpretacji.

W poszukiwaniu swojej polskiej tożsamości, w pełni zdając sobie sprawę, że nigdy nie będę prawdziwą Polką, stworzyłam dla siebie nową historię – własny album rodzinny. Wykorzystałam stare polskie fotografie znalezione na pchlim targu oraz

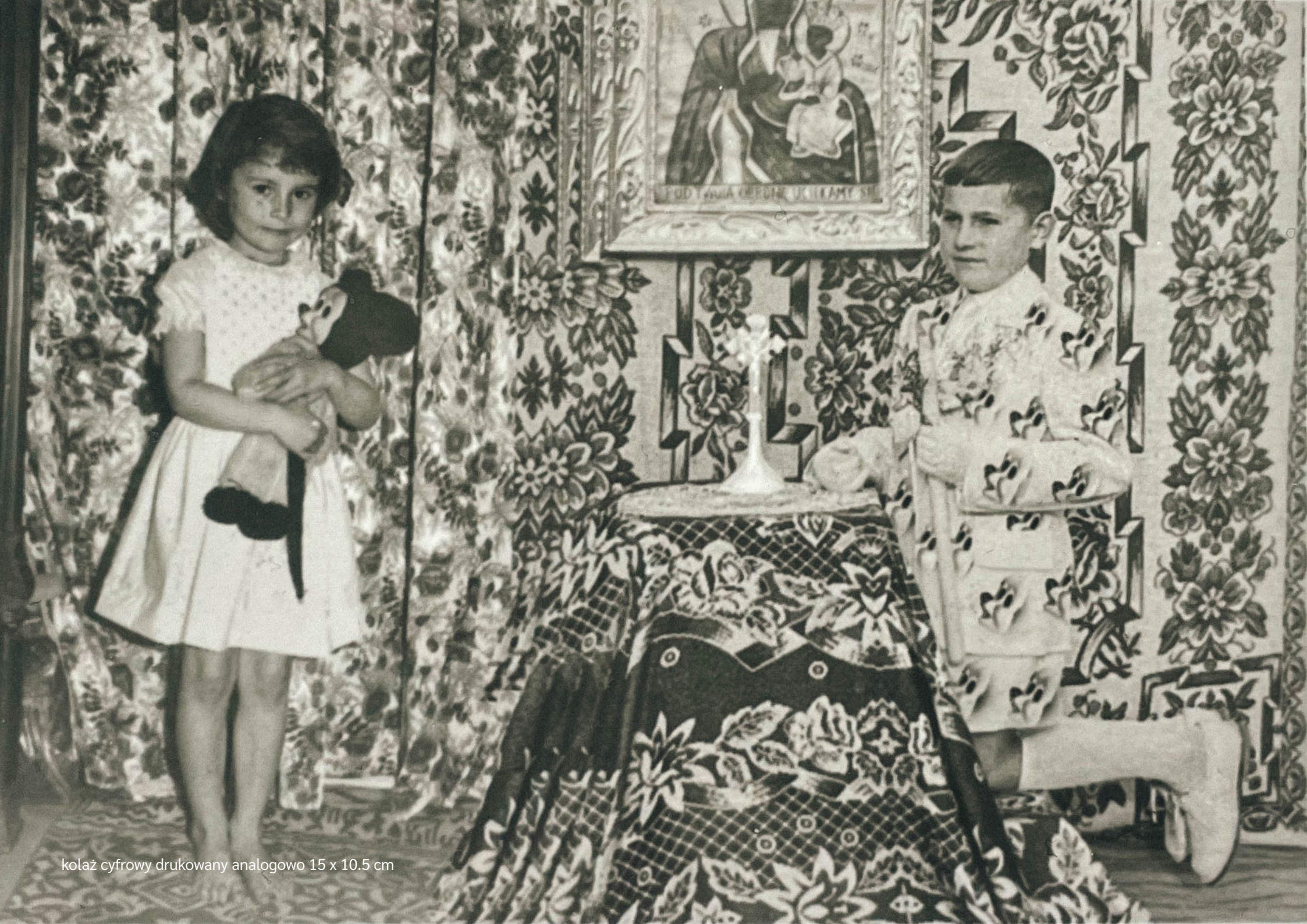
prywatne zdjęcia z dzieciństwa.

W momencie poszukiwania starych zdjęć moja uwaga skupiła się szczególnie na jednym zdjęciu: małej dziewczynki w polskim stroju ludowym. Postanowiłam zrobić taki strój dla siebie. Uszyłam ten kostium, opierając się na idei strojów dla papierowych lalek oraz wzorując się na wizerunkach ubrań teatralnych. Dla mnie one też nie są prawdziwe - są właśnie wykreowanym wizerunkiem.

kołaż cyfrowy drukowany analogowo 7.5 x 11 cm

kołaż cyfrowy drukowany analogowo 15 x 10.5 cm

kolaż cyfrowy drukowany analogowo 7.5 x 11.5 cm

kolaż cyfrowy drukowany analogowo, 5 x 7 cm
obiekt: tkanina, emulsja, druk analogowy, 120 x 140 cm

Locaring

30 zdjęć (wymiary wariantywne) | 16 obiektów | 5 obiektów znalezionych | dokumentacja wystawy (dokumentacja jest częścią projektu) | 2019-2021

Locaring — z łaciny *locatio* — lokalizacja, pozycja i „ring» - teren ogrodzony liną, pierścienią.

W latach 2019-2021 spędzałam w małym miasteczku w Rosji, zamieszkując domu rodzinnym mojego męża. Przebywanie w tym starym domu zainspirowało mnie do stworzenia serii martwych natur i autoportretów. Pracując z estetyką przestrzeni i kulturą miejsca chciałam opowiedzieć historię tego domu.

W tych absurdalnych martwych naturach wykorzystałam przedmioty zachowane w domu by nadać im nowe znaczenie. Tworzyłam te kompozycje zgodnie z tradycją postminimalistycznej rzeźby. Stare naczynia, urządzenia elektryczne i opakowania, które tam znalazłam wywołały we mnie uczucie uznania i nostalgii. Takie uczucia mogą towarzyszyć widzowi, który pamięta sowieckie czasy, czasy standardowej produkcji, niedoboru towarów i braku różnorodności, kiedy dostępność artykułów gospodarstwa domowego była taka sama dla wszystkich.

To przyjrzenie się martwym naturom dało im nowe odcienie znaczenia, zależne od tego, kto i z jakim doświadczeniem patrzy.

Będąc tam, miałam neodparte pragnienie aby spróbować „przymierzyć dom». Aby poczuć go na sobie i w sobie, przebierałam się w ubrania znalezione w szafie i robiłam zdjęcia w niecodziennych pozach. Te ujęcia potwierdzały obecność życia domu i wokół niego, ale też bez definiowania formy i charakteru danego czasu.

Pod wpływem pobytów w starym domu stworzyłam kilka obiektów. Przeglądając się temu 70-letniemu domowi i „badając” go usunęłam ze ściany siedem warstw tapety. Okazało się, że tapeta była aktualizowana raz na dziesięć lat. To, że wszyscy, którzy mieszkali w tym domu, zmarli, zainspirowało mnie do zrobienia obiektów przypominających portrety na nagrobkach.

ShowOFF Section 2022 specjalne wyróżnienie

obiekty znalezione

obiekty: tapety, karton, farba akrylowa, 14 x 18 cm

Czy to tylko gra?

16 zdjęć | wymiary wariantywny | 2014-2020

Prawie wszystkie rodzaje nowoczesnej broni mają swoje odpowiedniki w zabawkach. Prawie każdy mały chłopiec ma co najmniej jeden zabawkowy pistolet, karabin, strzelbę lub drewniany miecz.

Mam trzech synów. Kiedy dorastali moi starsi chłopcy, nie zastanawiałam się poważnie nad kwestią broni zabawkowej - nie kupowałam jej specjalnie dla moich dzieci, ale broń-zabawka jakoś dostała się do naszego domu (ktoś dał im do zabawy, ktoś dał w prezencie). W pewnym momencie zdałam sobie sprawę, że mamy już cały zapas różnych zabawkowych broni - pistoletów, karabinów maszynowych, mieczy i sztyletów.

Niektórzy rodzice starają się chronić swoje dzieci przed zabawkową bronią, argumentując, że nie ma potrzeby rozbudzania agresji w młodym wieku. Inni wręcz przeciwnie, zachęcają do gier wo-

jennyh, powołując się fakt, że chłopiec musi być wychowywany na prawdziwego mężczyznę, musi czuć się silny, aby chronić swoich bliskich, rodzinę i kraj.

Kiedy zaczęłam pracować nad projektem początkowo zrobiłam serię zdjęć przedstawiając tylko chłopców. Temat był mi bliższy i bardziej związany ze mną, jako mamą trzech chłopców. Wtedy matki dziewcząt zaczęły pisać do mnie, mówiąc, że ich córki również lubią bawić się bronią. Nie przeprowadzałam wywiadów z dziećmi i nie zapisywałam ich imion, pokazując w ten sposób tylko obraz, nie interesowało mnie, kim jest dziecko. Dałam im pełną swobodę: jaką zabawkę wybrać, jaką pozę przyjąć. Czy te obrazy okazały się agresywne i wojownicze? A może uważamy je za słodkie, ponieważ dla nas to tylko gra?

Projekt znajduje się w kolekcji MMAM

NATURA MORTA

16 zdjęć (wymiary wariantywne) |
2010-2013

Znalazłam te martwe zwierzęta podczas letnich przejażdżek rowerowych nad morze. Chciałam znaleźć sposób, aby zapisać je dla świata sztuki. Były tak bezbronne.

Jeszcze jeden lub dwa dni i zostałyby zjedzone przez robaki. Przypomniało mi jak gdy w dzieciństwie znajdowaliśmy z bratem martwego kreta, ptaka czy owada, zakopywaliśmy je na skraju lasu. Tworzyliśmy grób, który dekorowaliśmy kwiatami i kamykami.

Dlaczego tak robiliśmy? Prawdopodobnie była to ciekawość dzieci, nasze pierwsze badania śmiertelności.

W tym projekcie pracuję ze wspomnieniami z dzieciństwa oraz z tematem życia i śmierci. Wszystkie zwierzęta zginęły naturalnie lub zostały przejechane przez samochód. Kwiaty zebrałam w ich otoczeniu i w moim ogrodzie.

Ojcowie

16 zdjęć (wymiary wariantywne) | 2014

W tej akcji artystycznej artystka bada jak rosyjscy mężczyźni identyfikują się poprzez rodzicielstwo. Bezdzielni młodzi mężczyźni zostali poproszeni o pozowanie, ale nie podano im informacji o temacie sesji. Na potrzeby artystycznego przedsięwzięcia zostali przedstawieni dzieciom autorki i zapytani jak spędziliby z nimi czas, gdyby byli ich rodzicami. Co mogliby z nimi robić? Pomóc w lekcjach czy bawić się? Wspólnie ugotować obiad czy naprawić hulajnogę?

Fotografka bada świadome i nieświadome zachowanie mężczyzny przed kamerą: czy odmówi współpracy, czy poczuje się swobodnie, czy raczej będzie zachowywał się sztywno i nieswojo; jak bardzo język jego ciała odzwierciedli jego stan psychiczny. Znacznie więcej wiemy o relacjach matka-dziecko niż o ojcach. Artystka stawia pytania o to jak mężczyźni wchodzi w interakcje z dziećmi, jak wpływa to na rozwój dzieciństwa i jak odbija się to zarówno na mężczyznach, jak i na dzieciach. Dla kobiety temat rodzicielstwa sam w sobie jest naturalny i bliski. Zaczyna rozumieć swoje hipo-

tetyczne macierzyństwo od dzieciństwa. Nie ma znaczenia, czy ma dzieci, czy zamierza je mieć, czy zamierza pozostać bezdzietna. Zawsze wyobraża sobie nową jakość własnego życia. Z góry wie, że macierzyństwo wpłynie, nie tylko na jej codzienność i sposób życia, ale także na zawsze zmieni jej status jako osoby w oczach społeczeństwa i jej własnych oczach. #MATKA #NIEMATKA to podstawowe kategorie kobiecej tożsamości.

Jeśli chodzi o ojcostwo, temat nie jest oczywisty i prosty. Nie jest on bowiem tak często przedmiotem zainteresowania artystów zajmujących się znaczeniem samoidentyfikacji i autoprezentacji, jest też znacznie mniej obecny w dyskursie wizualnym. Czy współczesny mężczyzna jest gotowy na bycie ojcem? Czy musi coś osiągnąć (i co dokładnie?), zanim zostanie ojcem? Czy posiadanie dzieci przez wolną i samodzielną kobietę wpływa na nowe relacje z mężczyznami? Co myślą o tym mężczyźni i czy są gotowi zaakceptować dzieci innych ludzi?

PORTRET Z KOCHANKIEM

19 zdjęć (wymiary wariantywne) | 2016

„Poprosiłam na Facebooku, aby mężczyźni i kobiety przestali mi jedno zdjęcie przedstawiające temat Portret z ukochaną osobą. Można było wystać swoje zdjęcia, zdjęcia innych osób, mogło to być też malarstwo lub rysunek. Kobiety częściej wysyłały coś romantycznego, na przykład jak mężczyzna przykrywa kobietę kocem, podaje jej gorącą herbatę, trzyma ją w ramionach, opiekuje się nią. Mężczyźni natomiast wysyłali bardziej różnorodne obrazy. Oprócz dużej liczby zdjęć w jakiś sposób związanych z seksem, pojawiły się zdjęcia dość nieoczywiste. Otrzymałam na przykład zdjęcie leżącego rybaka i dużej ryby (osoby przebranej za rybę) obok niego. Najciekawsze było to, że było kilka zdjęć przedstawiających kobietę i dziecko, ale sam mężczyzna na zdjęciu nie występował. Kiedy zapytałam dlaczego, mężczyzna odpowiedział, że nie jest tak ważny dla siebie, liczy się tylko jego kobieta i dziecko. Było też zdjęcie przesłane przez młodych mężczyzn przedstawiające starszą parę. Kobiety nie wysłały takich zdjęć.

Do projektu postanowiłam wykorzystać właśnie męską wizję tego pytania. Dla mnie było to bardziej interesujące i mniej oczywiste. Wybrałam więc tylko te obrazy, które wysłali mężczyźni.

Postanowiłam też wziąć udział w projekcie nie tylko jako autorka, ale także jako bohaterka. Zaprosiłam moich znajomych i przyjaciół, aby stanęli przed obiektywem grając rolę mężczyzn a ja postanowiłam zagrać rolę kobiety.”

Projekt kontynuuje temat badań nad zachowaniami mężczyzn w społeczeństwie i ich relacji z ludźmi. Autorka prosi znajomych i nieznajomych mężczyzn, aby wyobrazili sobie swoje idealne zdjęcie z ukochaną osobą i wystali przykład. Jaka będzie poza pary? Co oni zrobią? Jak będą wyglądać? Kto zajmie więcej miejsca? Kto będzie bardziej widoczny? Kto lepiej widziany? Istnieje stereotyp, że kobiety lubią «romantyczne» wizjerunki kochanków. A jakie zdjęcia lubią mężczyźni?

Autorka jest zainteresowana wszystkimi niuansami obrazu - od ogólnej fabuły po plastykę ciała. Po tym, jak mężczyźni/obserwatorzy z Facebooka wysyłają swoje propozycje zdjęć z swoim ujęciem tematu, fotografka odtwarza przedstawioną scenę i robi kolejne zdjęcie, używając siebie i przyjaciół jako statystów. Kobieta jest zawsze taka sama, to autorka, tylko mężczyźni się zmieniają. Tutaj mężczyzna naśladuje wzór pożądaną przez innego mężczyznę. Razem z kobietą katalogują i porządkują przesłane próbki.

Prawie jak inne dziewczyny

19 zdjęć | 10X10 cm | technika własna
| drukowanie analogowe | 2012

Artystka wykonała serię selfie za pomocą telefonu komórkowego lub kamery internetowej laptopa. Wydrukowała zdjęcia na papierze, zamieniając każde z nich w wyjątkowy i kruchy obiekt fizyczny. Porusza w ten sposób kwestię artystycznej, kulturowej i historycznej, ale także osobistej wartości efemerycznych autoportretów, których każdy z nas tworzy

setki. Otaczają nas, naszych prawdziwych oraz wirtualnych przyjaciół jak wirtualna chmura.

Zdjęcia cyfrowe drukowane metodą kontaktową w sposób analogowy w jednym egzemplarzu zyskują aurę, o której pisała Susan Sontag.

Projekt znajduje się w kolekcji MMAM

<https://m-w-g.com>

wenslawskagribina@gmail.com

+48 793 626 277

